



КРСТАРЕЊЕ

Једра му громовима искидана.
 Скинула је хаљину
 али црним једрима
 није навигарио.
 Ћутећи
 пред филозофијом љубави
 и лутања обалама,
 лишен пјешчаних саговорника,
 изабрао је брод у боци.
 Ту се још једино –
 плућа пуних соли
 и језика оштријег
 од морске звијезде –
 крстарити може.

СИНОНИМИ

На овим обалама
 са срцем брда у пијеску –
 апатија и патрија
 увијек одлијезу истовјетно.
 Само у нашим лексиконима –
 синоними
 црвеним мастилом уписани,
 попут светаца...

МОРСКИ ПЕЛИН

Једва видљив, неугледан
 расте из набораних
 зидина и калдрме
 градова заборављеног Југа
 живих само на патини

историјских карата.
 Да његове влати
 лијече од цријевних паразита
 и моралних амеба
 знали су антички видари.
 Из наших зидина
 одселио се заувјек
 у раскош напуклине зида
 Језуитске цркве у Венецији.
 Знао је, љековити кнез,
 да лијека нам нема.

УДИЦА

Из једрилице гледам
 залуталу удицу
 за морске псе
 у облику женског торза.
 Како ме заводљиво
 посматра и зове.
 Слути да сам јој
 посљедња шанса за удају.
 Али, како зна
 да ћу маскиран у човјека
 – прије археолога и ловаца
 на еуреке –
 мапе потонулих градова
 пронаћи и спалити.
 Кад скривени и преплашени
 полиси подморја одахну –
 бићу младожења удице.
 Ако ме маторог
 више буде хтјела.

ШКОЉКЕ, МАЈКЕ НАШЕ

Кад наслониш шкољку на уво,
чућеш бесједе мора без имена
из историјских читанки
и шум судбине
од погледа пророка прозирније.
Из наших шкољки
нећемо чути предсказање.
Празне, не траже бисере
бачене пред њушке поларних идеолога.
Заклеше се
да их не памтимо
као пророчице кошмара
у седефним хаљинама.
Хвала шкољкама, мајкама нашим,
несвјесним да смо ми
његови гласници...

БЕСКОПНИК

Патријарх је са Нојеве барке
у зрак хитнуо голуницу или гаврана
(како пише на сљедећој страни)
да извиди копно спаса гдје је.
Из једрилице, уморне од свега,
пустио сам питомог галеба
да ме – кад угледа копно ропства –
узбуди на вријеме.
Таласи што голицају табане
прије ће посенилити
од пловидбе у анархију незнаног.
Неслућени хоризонт бескопника
једини је канон!
Ако икад
на скелет рта пристанем
знаћу да су мора побјегла
у акваријум историчара,
а крстарење ћу
небесима пред порођајем
наставити
док ме има
или не, свеједно је...

ПРЕДАК СУНЂЕР

Дошетао се предак
хиљаде година стар.
Наг, осјетио сам његове боре,
крвоток и безброј очију на кожи,
жеђ за уљем бадема из купке.
Вјечнији од поенте античке трагедије,
далеки предак сунђер
отишао је из купатила – бесповратно
да, припијен уз препоне голих
дјевица са Диоклецијановог кастинга,
оствари снове.
Ено га! Хартију родослова кваси.
Можда је међу листовима
комадић торза оставио
да своје потомке предалеке
док израњају упознам.

ДЈЕЦА МЕДИТЕРАНА И ПУНОЉЕТНЕ САНТЕ

У Данском краљевству,
на жалима Фарских острва, по традицији,
мушкарци постају пунољетни
тек кад, онако европски, убију делфина,
прободу га кукама
и ритуално умију се крвљу.
Док западним идолима хрле
гнусне покоље да увеличају,
на Медитерану хипнотисаном отуђењем
пунољетни не постајемо...
Прије руку дигнемо на себе
него на брата делфина.
Упркос потомству, универзитету
и антологијама навигације,
топлим валима огрнута и сиједа дјеца
за западне цензоре малољетна су.
Али (знате ли?) два дјечака родише Рим...
Хоће ли икад боца
с писмом нашег извињења

доплутати до мора њихових
хуманих демократија –
пунољетних санти!

ГЛИСТЕ НА ЗАКУСЦИ

Док су демократије достојни
пјесници и културни посленици
– медијским инжењерингом проглашени
заштићеном врстом глиста –
вечерали
и измуцкивали напамет научене фразе
о културној политици и
трансинтеграцијама,
пјесник је на другој страни мјесечине
испод гласа рецитовао свом диктатору –
морском коњићу
катрен о демократији у сенату дагњи.
Пуних стомака, глисте су
прелазиле улицу до својих јазбина.
Пазио је да их у повратку са плаже
не нагази
чувајући, тек купљене, патике *сѿарке*
од глиба из њихових дробова.

УДОВИЦЕ

Код морске звијезде
краци се обнављају.
Наши нокти
којим гребасмо пут до
гребена искуљења
више никад.
Уцвиљене морске звјезде,
удовице Југа,
кидајући краке
пресуђују себи.
Послушајмо их, бар једном...
По чему би се разликовали?

ГАЛИЈА ФЕНИЧАНА

Данас су уз обале Малте
рониоци открили галију Феничана
са четвртастим једром
и сидром од бронзе
из седамсоте године прије Христа
непознатог имена
са знаним теретом
и амфорама препуним духова.
Најстарији артефакт
потонуо између Сицилије и Малте
чекају стрвинари археолози,
а од стабала чемпреса
из моје баште, након славске здравице,
Феничани су већ саградили нови
да наставе крстарење
ван времена и компаса
не чекавши ме ни стотинке.

ОЛУПИНА

Олупина једрењака
из моје сјенке исцурјела
већ је поринута
за далеко крстарење
а без плућа
нијесам имао куда
сем за њеном крмом
ронити у неслућеност.

ТРАНС

Прекрио се
јорганом пијеска,
затворио очи у тишини
и одлутао
у историјску битку код Саламине
у којој је изгубио весла
са античке галије, триреме.
Од њих је требао саградити
катедру за рецитовање
потонулим киповима енциклопедистима
извађених очију.
Али из тајанства јоргана пијеска
више се није будио!

КРАТКИ БЕСКРАЈ

Спремио се
за кратко крстарење.
Без сидра!
Ни као замјена за крст
у задњој ури
није му требало.
За подизање заставе
биологије предвидивог
на јарбол каравеле
није имао времена...